

Hayat Aslında Bir Oyundan İbaret

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 13 Haziran 2013

Hayat geneli itibariyle aslında bir oyundan ibaret. Bu her anlamda savaşmak ve kazanmakla ilintili. Bazen ve de genellikle tek başınayız bu oyunda; bunu adeta bir "squash oyunu" gibi düşünebiliriz; mütemadiyen tetikte olup gelebilecek her atağı karşılamakla sorumlu bir oyuncu gibi sürdürebilmeliyiz oyunu.

Ayakta kalabilmek için geçerli olan varımız yoğumuzla mücadeleyi sürdürmek. Sahip olduğumuz gerek fiziksel gerek zihinsel gücümüzle karşı atakları sindirmek zorundayız. Burada gereken tek şey hedefe odaklanmak ve ayakta kalabilmek; çoğunlukla tek başına çıktığımız hayat denen bu sahada, eğer şanslıysak rakibimize ya da hedefimize yönelirken bir takım içinde de yer alabiliriz, tabii ki kendi kalemize gol atmadığımız sürece. Bizi oyun esnasında yalnız bırakmayan takım arkadaşlarımız başarıyı daha somut hale getirmekte. İzlenen strateji ve birliktelik duygusu pek çok zorluğun üstesinden rahatlıkla gelebilmemizde önemli bir etken.

Gerek bireysel gerek birlik halinde hareket ederken amaç hep kazanmaya odaklı; hayatın gerçek anlamı da bu değil mi zaten: Hep var olabilmek ve hedefe kilitlenmek.

Sanatsal açıdan ele alırsak aslında hepimiz birer rol üstlenmiş oyuncularız; bu sefer hayat aslında bir sahneden ibaret olmakta ve hepimiz yüzümüzde farklı farklı maskelerle üstlendiğimiz rolleri oynamak durumundayız. Burada asıl amaç bize biçilen rolü ya da rolleri en iyi şekilde icra edebilmek.

Doğduğumuz andan ibaret üstlendiğimiz roller ve sorumluluklar bizi biz yapan ana öğeler. Zaman zaman her ne kadar yalnız ve güçsüz görünsek de gerekli koordinasyonu sağladığımızda başarmamak için asla bir neden yok. Tabii bu da kaderin elverdiği ölçüde mümkün, çünkü biz her ne kadar mücadeleyi sürdürsek de kaderi asla göz ardı etmemeliyiz. Bize gereken tek şey inanç ve azimle yürüdüğümüz yolda daha da ileri gitmek: Bu demek değil ki insanlığımızdan ve kendimizden ödün vereceğiz... Çünkü sonuçta bu bitmek bilmeyen oyunda bize düşen, her ne olursa olsun kimliğimizi, insanıl vasıflarımızı yitirmemek. Diğer önemli bir nokta ise; hep kazanan taraf biz olmayabiliriz de. Çünkü madalyonun bir diğer yüzü de kaybetmek. Galip olmak adına temel değerlerimizi göz ardı etmek asla ve asla kabul edilemez.

Sonuçta eğer hayat bir oyunsa kaybetmeyi göze almalıyız. Yeter ki kimliğimizden, prensiplerimizden ödün vermeden insan olmanın gereklerini yerine getirebilelim. Zaten bu da oyunu kurallarıyla oynamanın ilk ve temel şartı.